

EDİTÖRDEN / EDITORIAL



Ağustos ayı ulusal ve uluslararası bilimsel topluluğumuz için çok acı bir ay oldu. Bilim topluluğumuzun en çalışkan, üretken, güvenilir bilgini sevgili Tolga Fikri Köroğlu'muzu kaybettik. O'nun bir kaza sonucu yaşamını yitirmesini kabullenemiyoruz. Oysa her konuda dikkatli, olumsuz olasılıklara önceden hazırlıklı olan ve hepimize bu konuda örnek bir insandı. İşlevsel bir mükemmeliyetçiliği vardı, mükemmeliyetçiliği yaşamda engelleyici değil çözüm üretici olur ve hazırladığı protokoller, oluşturduğu kurallar pratikte de çalışırdı, güvenli bir iş akışı sağlardı. Bu olağanüstü özelliklerinden biriydi ve çocuk acil yoğun bakım topluluğuna çok büyük katkılar sunmasına neden olmuştu, hepimize örnek olmuş, biz de benzerlerini yapmaya çalışmıştık, O'nunki kadar başarılı olmasa da...

Çalışkanlığı, dürüstlüğü, dostluğu, nezaketi, içtenliği O'nun karakterinin birkaç özelliği idi. Nezaketi, açık sözlülüğünü engellemez, bir konuda fikir almak istediğimizde en doğru saptamaları yapar bize söylerdi. Bir fikrimizi, projemizi olgunlaştırma aşamasında Tolga ile konuşurken stresimiz had safhada olurdu "Acaba beğenecek mi? Acaba ekşiğimiz var mı?" diye... Beğenmezse veya eksikler, gereksiz ayrıntılar saptarsa nezaketi elden bırakmayarak, ama söyleyeceklerini eksiltmeden tek tek görüşlerini sunardı. Sonuçta daha kaliteli bir çalışma ortaya çıkar ya da projeden/fikirden vazgeçerdik.

Çocuk acilin ve çocuk yoğun bakımın bu ülkede temellerini birkaç arkadaşla birlikte atarken, sevgili dostum Tolga Köroğlu ile saatler süren telefon konuşmalarımızı, onunla günler, haftalar süren camiamızın sorunlarını ve çözüm önerilerini içeren raporlarımızı hazırlayış sürecimizi, birbirimizi çekinmeden eleştirilerimizi, eleştirilere güvenme olup olmadığını anlamak için telefonla birbirimizi yoklamalarımızı unutamayacağım, eminim aynı durum başka arkadaşlarla da sevgili Tolga arasında yaşanmıştır.

Onsuz biz, biz olamayacağız artık, hep eksik kalacağız. O'nun yeri dolmaz, olası değil... O ekşiği kapatamayacağız, bu kesin, ama O'nu mutlu etmek için artık daha çok çalışmalıyız. Bu camiayı Dünya'da en iyi şekilde temsil etmeliyiz, örnek gösterilir hale getirmeliyiz, Avrupa'da en iyi halde olmamızı yeterli görmeyip ABD, Kanada, Avustralya düzeyine çıkmalıyız. Daha önce yaptığımız gibi ülkemizdeki "en üst düzey yöneticileri" bilgilendirmeye ve kaliteli sağlık hizmeti sunumunun önündeki engelleri aşma konusundaki çözüm önerilerimizin uygulanması konusundaki ısrarlı girişimlerimizi sürdürmeye devam etmeliyiz.

Sen huzurlu uyu, gözün arkada kalmasın, ama bize bulunduğun yerden destek vermeye devam et lütfen. Sen kalbimizde hep kalacaksın, hep bizimle birlikte olacaksın, her toplantımızda sen de olacaksın. Ruhun huzurlu olsun, Allah yerini uçmağ yapsın inşallah... Allah, bize de dayanma gücü ve sabır versin...

Hoşçakal demeyeceğiz, hep bizimle kal, desteğine her zaman ihtiyacımız olacak dostum..

Dr. Hayri Levent YILMAZ
Editör